

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«НЕМІШАЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

Володимир АЛЬОХІН

«24» квітня 2024 року

**Програма вступного випробування
у вигляді співбесіди (з української мови)
для вступників на основі освітньо-кваліфікаційного рівня
кваліфікований робітник для здобуття освітньо-професійного ступеня
фаховий молодший бакалавр**

Розглянуто і схвалено
на засіданні приймальної комісії
Протокол № 5 від 24 квітня 2024 року
Відповідальний секретар
приймальної комісії

 Тетяна ЛУКЕРЧЕНКО

ЗМІСТ

	стр
Пояснювальна записка.....	3
1. Програма співбесіди з української мови.....	4
2. Перелік питань для проведення співбесіди з української мови.....	8
3. Рекомендована література для підготовки до співбесіди з української мови.....	9
4. Критерії оцінювання результатів співбесіди з української мови.....	10

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

У відповідності до Порядку прийому на навчання до закладів фахової передвищої освіти в 2024 році, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України 29 лютого 2024 року № 245, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 11 березня 2024 року за № 356/41701 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від «Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 29 лютого 2024 року № 245» від 14 березня 2024 року №323, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 18 березня 2024 року за № 404/41749, Правил прийому на навчання до Відокремленого структурного підрозділу «Немішаївський фаховий коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України», вступники, які претендують на участь у конкурсному відборі на місця державного замовлення на основі базової середньої освіти в 2024 році, проходять вступне випробування у формі співбесіди з української мови та математики.

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає очне або дистанційне (за потреби) оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника, за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника (менше 120 балів).

Мета співбесіди з предмету «Українська мова» для вступників на основі освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікований робітник – оцінити рівень знань вступників з української мови для конкурсного відбору на навчання у Відокремленому структурному підрозділі «Немішаївський фаховий коледж Національного університету біоресурсів та природокористування України».

Програма з української мови відповідає чинній програмі 5-9 класів закладів загальної середньої освіти (наказ Міністерства освіти і науки України № 804 від 07.06.2017 р.).

У даній програмі стисло наведено зміст розділів шкільної програми з української мови та перелік основних питань. Це дасть можливість вступнику систематизувати свої знання та допоможе зорієнтуватися, на що треба звернути увагу при підготовці до співбесіди.

На співбесіді з української мови вступник повинен знати та вміти:

- визначати в словах дзвінкі, глухі, тверді, м'які, шиплячі приголосні;
- визначати звукове значення букв у слові;
- визначати спосіб творення слів;
- знати лексику української мови;

- розрізняти синоніми, омоніми, антоніми, пароніми, однозначні та багатозначні слова, пряме й переносне значення слів;
- розуміти і пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосовувати морфологічні норми української мови;
- вміти розрізняти прості та складні речення, їх види;
- дотримуватися норм мовленнєвого етикету.

1. Програма співбесіди з української мови

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія

Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення *йо*, *ьо*. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

4. Морфологія

4.1. Іменник

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань *пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.*).

4.2. Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

4.3. Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

4.4. Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

4.5. Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

4.6. Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

4.7. Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і

синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

4.8. Вигук

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

5. Синтаксис

5.1. Словосполучення.

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

5.2. Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою . висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); . за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

5.2.1. Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

5.2.3. Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

5.2.4. Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

5.2.5. Складне речення

Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

5.2.5.1. Складносурядне: речення

Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

5.2.5.2. Складнопідрядне, речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

5.2.5.3. Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

5.3. Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

7. Розвиток мовлення

Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

2. Перелік питань для проведення співбесіди з української мови

1. Ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.

2. Уподібнення приголосних. Спрощення в групах приголосних.
3. Чергування голосних і приголосних. Основні випадки чергування у – і – й, з – із – зі
4. Вимова і правопис префіксів с-, з-, зі-, пре-, при-, прі-, роз-, без-.
5. Правила вживання великої літери.
6. Правила вживання знака м'якшення, апострофа.
7. Подвоєння і подовження приголосних звуків.
8. Правила написання слів іншомовного походження.
9. Написання складних слів разом і через дефіс.
10. Спільнокореневі слова й форми слова. Незмінні й змінні слова. Значущі частини слова.
11. Основні способи словотворення. Зміни приголосних при творенні слів.
12. Іменник. Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
13. Лексико-семантичні групи іменників. Власні та загальні назви, істоти і неістоти.
14. Відміни іменників. Відмінювання іменників II відміни.
15. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду в родовому відмінку. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду II відміни.
16. Прикметник. Значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
17. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.
18. Написання -н- і -нн- у прикметниках.
19. Займенник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Розряди займенників за значенням. Відмінювання займенників.
21. Написання разом і через дефіс неозначених займенників.
22. Числівник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
23. Числівники прості, складні й складені.
24. Узгодження числівників з іменниками.
25. Правильне вживання числівників на позначення дат і часу.
26. Прислівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням.
27. Ступені порівняння прислівників.
28. Не і ні з прислівниками. Написання прислівників окремо, разом, через дефіс.
29. Дієслово: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
30. Дієслова I і II дієвідмін. Букви е, и в особових закінченнях дієслів I і II дієвідмін.
31. Написання не з дієсловами .
32. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, ознаки, синтаксична роль. Активні й пасивні дієприкметники.
33. Дієприслівник як особлива форма дієслова. Вид і час дієприслівників. Творення дієприслівників доконаного і недоконаного виду. Дієприслівниковий зворот.
34. Прийменник як службова частина мови. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.

35. Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Групи сполучників за будовою. Правопис сполучників окремо і через дефіс.
36. Частка як службова частина мови. Написання часток. «Не» і «ні» з різними частинами мови.
37. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
38. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена.
39. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.
40. Члени речення (підмет і присудок; додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди.
41. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.
42. Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень.
43. Однорідні члени речення. Узагальнювальне слово при однорідних членах речення.
44. Однорідні й неоднорідні означення. Розділові знаки при однорідних означеннях.
45. Звертання та вставні слова. Розділові знаки при них.
46. Відокремлені другорядні члени речення.
47. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях.
48. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях.
49. Складне речення з кількома підрядними.
50. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.
51. Пряма й непряма мова. Розділові знаки при прямій мові.

3. Рекомендована література для підготовки до співбесіди з української мови

1. Авраменко О.М. Українська мова. Довідник. 1500 завдань у тестовій формі. 5-11 класи. – К.: Грамота, 2010.
2. Авраменко О., Тищенко О. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання: Посібник для підготовки до ДПА і ЗНО. – К.: Грамота, 2018. – 192 с.
3. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Український правопис. Практикум. 5-11 класи. – К.: Гімназія, 2011.
4. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Українська мова. Комплексний довідник. 5-11 класи. – К.: Гімназія, 2011.
5. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник (рівень стандарту). – К.: Генеза, 2010.
6. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. – Харків: ШКОЛА, 2009.

7. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. – К.:Вища школа, 2007.

8. Орфографія української мови: просто про складне / Радченко І. – К.: Шкільний світ, 2008.

9. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. – К.: Вища школа. – 2004.

10. Український правопис. – К., 2019.

11. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. – К.:Освіта, 2012. – 270 с.

12. Чукіна В. Ф., Почтаренко О. М., Почтаренко Г. С. Український правопис в таблицях і схемах: Навчальне видання. – К.: Логос, 2005. – 176 с.

4. Критерії оцінювання знань при проведенні співбесіди

Час проведення бесіди – не більше 15 хвилин на кожного вступника.

Вступнику під час співбесіди пропонується відповісти на три запитання з української мови. Відповідь вступника на кожне запитання оцінюється за 12-бальною шкалою згідно критеріїв оцінювання навчальних досягнень (таблиця 1).

Сумарна оцінка співбесіди становить собою середнє арифметичне число набраних балів з трьох запитань. Наприклад, перше запитання – 6 балів, друге – 9 балів, третє – 7 балів. Сума балів ділиться на три ($22 : 3 = 7,3$).

Підсумкова оцінка за співбесіду виставляється за 200-бальною шкалою.

Отриманий бал переводиться у бали від 100 до 200 за 200-бальною шкалою оцінювання (таблиця 2). 7,3 за 12-бальною шкалою відповідає 153 балам за 200-бальною шкалою. Мінімальна позитивна оцінка, яку повинен набрати вступник за співбесіду, щоб бути допущеним до участі у конкурсі – 120 балів.

При оцінюванні рівня навчальних досягнень з української мови враховується:

- повнота і правильність відповіді;
- ступінь усвідомлення, розуміння вивченого;
- мовленнєве оформлення відповіді.

Оцінювання навчальних досягнень вступників з української мови здійснюється за критеріями, наведеними у таблиці 1.

Таблиця 1. Критерії оцінювання навчальних досягнень вступників з української мови

Бали за 12-бальною шкалою	Критерії оцінювання навчальних досягнень
1	Вступник може розрізняти об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, будує лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.
2	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; будує лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.
3	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на не послідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.
4	Вступник(ця) відтворює основний навчальний матеріал з помилками й неточностями, не здатний(на) дати визначення понять, самостійно сформулювати правило.
5	Вступник(ця) частково відтворює основний навчальний матеріал, здатний(на) дати визначення окремих понять, формулює правила з деякими неточностями, але не може навести приклади.
6	Вступник(ця) частково відтворює основний навчальний матеріал, здатний(на) дати визначення понять, сформулювати правило з деякими неточностям, за допомогою екзаменатора навести приклади до правил, виправити помилки.
7	Знання вступника(ці) є достатніми, в цілому правильно відтворює навчальний матеріал, формулює правила, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, частково контролює власні навчальні дії. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності. Знання вступника(ці) є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, формулює правила, наводить приклади, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки. Незначні помилки усуваються вступником(цею) самостійно, коли на помилки вказує екзаменатор

8	Знання вступника(ці) є достатніми, він (вона) володіє матеріалом, формулює правила, наводить стандартні приклади, знає винятки з правил. Відповідь його (її) логічна, впевнена, але наявні стилістичні неточності. Знання вступника(ці) є достатніми, відповіді в основному правильні, він(вона) вільно володіє матеріалом, формулює правила, самостійно наводить приклади, знає винятки з правил, намагається аналізувати й систематизувати інформацію, узагальнювати, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його(її), впевнена, розгорнута, але вступник(ця) припускається певних неточностей у логіці викладу.
9	Вступник(ця) має повні, глибокі знання, здатний(на) використовувати їх у практичній діяльності, демонструє вміння аналізувати мовні явища, порівнювати, узагальнювати, робити висновки, наводити власні приклади із самостійною і правильною аргументацією. Намагається дотримуватись норм української літературної мови.
10	Вступник(ця) має міцні знання, надає правильні відповіді, здатний(на) робити висновки, узагальнення. Аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування. Намагається дотримуватись норм української літературної мови, але припускається незначних помилок у наголосах. Вступник(ця) навчальний матеріал відтворює у повному обсязі, відповідь правильна, обґрунтована, логічна, містить аналіз і систематизацію, зроблені аргументовані висновки. Вступник(ця) слідкує за дотриманням норм сучасної української літературної мови, хоча припускається незначних помилок.
11	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями. Відповідь повинна бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.
12	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить

	поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
--	--

Таблиця 2. Переведення балів за 12-бальною шкалою в 200-бальну шкалу

1-2	100		5	130		8	160		11	190
2,1	101		5,1	131		8,1	161		11,1	191
2,2	102		5,2	132		8,2	162		11,2	192
2,3	103		5,3	133		8,3	163		11,3	193
2,4	104		5,4	134		8,4	164		11,4	194
2,5	105		5,5	135		8,5	165		11,5	195
2,6	106		5,	136		8,6	166		11,6	196
2,7	107		5,7	137		8,7	167		11,7	197
2,8	108		5,8	138		8,8	168		11,8	198
2,9	109		5,9	139		8,9	169		11,9	199
3	110		6	140		9	170		12	200
3,1	111		6,1	141		9,1	171			
3,2	112		6,2	142		9,2	172			
3,3	113		6,3	143		9,3	173			
3,4	114		6,4	144		9,4	174			
3,5	115		6,5	145		9,5	175			
3,6	116		6,6	146		9,6	176			
3,7	117		6,7	147		9,7	177			
3,8	118		6,8	148		9,8	178			
3,9	119		6,9	149		9,9	179			
4	120		7	150		10	180			
4,1	121		7,1	151		10,1	181			
4,2	122		7,2	152		10,2	182			
4,3	123		7,3	153		10,3	183			
4,4	124		7,4	154		10,4	184			
4,5	125		7,5	155		10,5	185			
4,6	126		7,6	156		10,6	186			
4,7	127		7,7	157		10,7	187			
4,8	128		7,8	158		10,8	188			
4,9	129		7,9	159		10,9	189			